

لزوم بکارگیری شیوه های سنتی در طراحی معماری سازگار با محیط زیست متناسب با اقلیم استان گیلان به عنوان یک طرح توسعه پایدار

مریم حقیقی جدید^{۱*}، علی صادقی چهارده^۲

۱- کارشناس مهندسی تکنولوژی معماری

۲- کارشناس ارشد سازه

چکیده:

بشر در طول ادوار گذشته همواره برای ایجاد پناهگاهی جهت سکونت به عواملی همچون سازگاری با محیط زیست و بهره برداری از پارامترهای موثر جغرافیایی و اقلیمی اطراف خود توجه داشته است. نگاهی جامع به خانه های سنتی در نواحی مختلف استان گیلان نشان می دهد که استفاده از مصالح طبیعی و مقاوم جهت ساخت خانه ها و سازگار کردن معماری و فرم سازه ای خانه ها با اقلیم مرطوب و پر باران این استان، موضوعی بسیار مهم و اساسی در طراحی و ساخت خانه ها به دست معماران تجربی قدیمی و حال حاضر می باشد. الگویی که حاصل سالها تجربه و واکاوی در مشکلات و کاستی های ساخت خانه های سنتی وجود داشته است. حفظ زیبایی، دوام و عمر مناسب خانه ها و همچنین استفاده بهینه از مصالح محلی با صرفه اقتصادی، اهدافی هستند که معماران قدیم و جدید همواره در ساخت خانه ها چه از نوع سنتی و چه مدرن دنبال کرده و می کنند. در این مطالعه با گردآوری اطلاعات از اسناد کتابخانه ای و تحلیلی توصیفی و کیفی از معماری خانه های سنتی، به موضوع سازگاری با محیط زیست به صورت تخصصی پرداخته شده است و در پایان راهکارهایی برای بهره برداری حداکثری از مواد بازیافتی طبیعی و موجود در منطقه ساخت و ساز ارائه گردیده است.

واژه های کلیدی: معماری پایدار، محیط زیست، گیلان، اقلیم معتدل، معماری سنتی